Należność pocztowa opłacona ryczałtem.

KURJER EKONOMICZNY & AKCYJNY

ROK V. Nr. 7/9. Warszawa, 15 września 1930 r. Cena numeru poj. 70 gr.
wychodzi w dn. 7 każdego miesiąca

W NAGRODĘ...

W nagrodę za niezastowanie się do przepisów nowej ustawy akcyjnej pragną pewne czynniki, odgrywające niestety wpływową rolę w życiu gospodarczem, uzyskać odroczenie terminu obowiązkowego uzgodnienia statutów spółek istniejących z przepisami nowego prawa, a dzięki temu zapobiec wprowadzeniu jej w moc, — na okres nieokreślony.

W wyniku ich zakulisowej akcji Izba handlowo-przemysłowa w Warszawie, jako urzędująca, przesłała P. Ministrowi Przemysłu i Handlu memorjał, w którym twierdząc, bez podania dowodów, że prawo to zawiera niektóre przepisy nader krępująco wpływające na dopływ kapitałów i utrudniające rozwój przedsiębiorstwa (!), uważa za niezbędne przeprowadzenie jaknajrychlejszej rewizji prawa akcyjnego, w którym to względzie związek Izb... przedstawi szczegółowe postulaty. Wobec tego, że przeprowadzenie tej nowelizacji w każdym razie będzie wymagało nieco dłuższego czasu, a statuty spółek już istniejących, stosownie do postanowienia ust. trzeciego art. 170 prawa o spółkach akcyjnych, musiałyby być uzgodnione z nowem prawem do dnia 1 stycznia 1931 r. i podpadłyby pod działanie tego prawa, uważa Izba za niezbędne odsunięcie tego terminu do czasu przeprowadzenia wspomnianej nowelizacji. Izba wnosi o wyjednanie dekretu Pana Prezydenta Rzeczypospolitej, treści: „Ust. 3 i 4 art. 170 rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dn. 22 marca 1928 r. w przedmiocie prawa o spółkach akcyjnych (Dz. U. R. P. z r. 1928 Nr. 39 poz. 383) otrzymują brzmienie następujące: Uzgodnienie nastąpić winno w terminach, które określi rozporządzenie Rady Ministrów".

Akcja ta opiera się na błędnej wykładni art. 44 Konstytucji; nie posiada równocześnie podstawy rzeczowej.

Nowa ustawa akcyjna, najstaranniej przygotowana, plon wieloletnich studjów i prac konferencyjnych Komisji Kodyfikacyjnej i specjalnej Komisji Min. Przem. i Handlu, przyniosła jej twórcom zasłużone uznanie w kraju i zagranicą, o czem ci, którzy interesują się życiem akcyjnem dobrze wiedzą.

Odznacza się zasadniczą uczciwością, znajomością stosunków w kraju i zagranicą i dbałością o zdrowie życia akcyjnego.

Moc jej rozciąga się już od dwu lat na nowopowstałe spółki akcyjne, a powstało ich w tym okresie czasu kilkadziesiąt! Występuje w nich kapitał krajowy, a w bardzo znacznej części zagraniczny.

Wynik pomyślny prowadzonej akcji byłby niebezpiecznym precedensem na przyszłość.

Niezależnie od tego akcja ta wywołałaby kontrakcję, w okresie aprobowania przez przyszły sejm. W pomyślnym wyniku kontrakcji moc obowiązująca nowej ustawy akcyjnej objęłaby niespodziewanie spółki akcyjne, posiadające statuty nieuzgodnione.

Wiemy, jak niebezpieczne byłoby to w zakresie prawnym i kredytowym.

Nie dziwimy się, że pewne artykuły nowej ustawy akcyjnej nie budzą zachwytu pewnych krótkowzrocznych czynników, że niewygodne są dla pewnych jednostek, których pomysłowość zdołają utrzymać na wodzy.

W określeniu „prawo to zawiera niektóre przepisy nader krępująco wpływające na dopływ kapitałów" widzimy ostrze skierowane przeciw treści art. 115, który stanowi: „Jeżeli spółka posiada kapitał zapasowy lub kapitały rezerwowe, cena emisyjna akcji powinna być wyższa ponad cenę nominalną. Nadwyżka powinna być przynajmniej równa części kapitału zapasowego i rezerwowych, jaka przypada podług ostatniego bilansu na każdą dotychczasową akcję".

Bacząc na dobro wszystkich akcjonarjuszów, artykułu tego inaczej zredagować nie można!

Dopływ kapitału nie przejawia się jedynie w postaci przejęcia nowej emisji akcji, z wyłączeniem dotychczasowych akcjonarjuszów.

Spółka akcyjna, z której się nie tworzy towarzystwa wzajemnej adoracji, wykorzystując często większość i to tylko na walnych zebraniach, a nie większość kapitału akcyjnego, spółka, w której rej wodzą właściwe jednostki, posiadające kwalifikacje na zajmowane stanowiska, pomne, że stanowisko ich to nietylko mandat zaufania większości, lecz wszystkich akcjonarjuszów, ta spółka kapitały zdobędzie.

Istnieją pożyczki hipoteczne, a w wyjątkowych wypadkach uciec się można do tzw. „participating debentures", obligacji o oprocentowaniu dywidendowem.

W zdumienie wprawia nas określenie, jakoby pewne przepisy nowej ustawy — „utrudniały rozwój przedsiębiorstwa"!

Tego rodzaju określenie wymaga bardzo ciętej repliki, w której generalizować nie można, a wymieniać poszczególnych towarzystw nie chcemy. Nie z obawy.

Akcja zmierzająca do odroczenia wejścia w życie nowej ustawy akcyjnej w zakresie już istniejących spółek akcyjnych — na czas nieograniczony, prowadzona zakulisowo wydała już jeden plon — ujemny.

W dwuletnm okresie czasu — okresie aż nadto wielkim, jeśli weźmiemy pod uwagę, że statut zawiera nieznaczną ilość artykułów i że przystosowanie statutu, od opracowania przez radcę prawnego, poprzez obrady władz spółki, do aprobaty Walnego Zebrania akcjonajuszów bardzo łatwo nastąpić mogło w okresie dwumiesięcznym — pewna ilość spółek akcyjnych statutów jeszcze nie uzgodniła.

Motywowanie konieczności odroczenia przeszkodami technicznemi, przedstawianie, że wobec zalewu wydziału spółek akcynych napływającemi uzgodnieniami statutów, niemożliwem będzie ich zarejestrowanie przed 1 stycznia 1931 r., nie jest dowodem rzeczowym.

W zakresie władzy Ministerstwa Przemysłu i Handlu leży sprostanie ilości pracy przez dobór dodatkowych sił, któreby, pod dotychczasowem pracowitem kierownictwem, napływające statuty badały.

Nowa ustawa akcyjna stanowi wyraźnie, że artykuły statutów niezgodne z nią tracą w dniu 1 stycznia 1931 r. swą moc.

Prawny porządek świata stanowi, że ci, którzy nie stosują się do obowiązujących praw, ponoszą zawsze konsekwencje, dla nich nieprzyjemne. Dura lex, sed lex.

Gdy w przyszłości ukaże się potrzeba nowelizacji ustawy akcyjnej, będzie miejsce, gdzie akcja rzeczowa, w okresie czasu odpowiednim na najstaranniejsze przestudjowanie i uzgodnienie interesów nietylko sfer gospodarczych, lecz i ogółu akcjonarjuszów, wyda wyniki pomyślne z punktu widzenia przyszłości i zdrowia życia akcyjnego.

Wśród akcjonarjuszów zbyt liczne są rzesze, dla których akcja jest lokatą majątku, a nie przedmiotem gry, ustawa więc akcyjna nie może podlegać częstym zmianom, a wprowadzane w niej zmiany posiadać muszą rzeczowe, w całem tego słowa znaczeniu, podstawy.

Czekamy na dzień 1 stycznia 1931 r., dzień przełomowy dla zdrowia życia akcyjnego!

Ted.

LWÓW...

W bogatym plonie obrad pierwszego zjazdu Izb przemysłowo - handlowych we Lwowie wyróżniają się uchwały w zakresie spraw podatkowych, społecznych i finansowo - kredytowych.

W sprawie państwowych podatków bezpośrednich uznano, że dotychczasowy system podatkowy utrudnia rentowność i kapitalizację, oraz szkodzi całości gospodarstwa narodowego, wobec czego koniecznem jest przeprowadzenie zasadniczej naprawy naszego systemu podatkowego. Ze względu na przewładny wpływ, jaki system podatkowy wywiera na życie gospodarcze, winien on być zbudowany na bezspornych zasadach skarbowych, pozbawionych, niezgodnych z myślą gospodarczą pierwiastków doktryn społecznych i politycznych, a nadto liczyć się ze strukturą gospodarczą kraju.

W dziedzinie podatku dochodowego uznano za niezbędne: a) rozszerzenie jego podstaw przez usunięcie przepisów ustępu drugiego art. 15 ustawy, b) usunięcie progresji i wielokrotnego obciążania dochodów z udziałów konsorcjalnych przy opodatkowaniu osób prawnych, c) złagodzenie, w miarę możności budżetowych, progresji podatku od dochodów osób fizycznych, przez obniżenie stawek dla średnich i wyższych klas podatkowych, przy jednoczesnem wyrównaniu stawek od dochodów fundowanych i niefundowanych. Wskazanem byłoby wprowadzenie ulg doraźnych w drodze rozporządzeń Ministra Skarbu przez podwyższenie stawek amortyzacyjnych, podwyższenie granic dopuszczalnych potrąceń od dochodu osób prawnych, wynagrodzeń członków administracji, oraz rozszerzenie uprawnień komisyj szacunkowych, w zakresie rozstrzygania odwołań, przy równoczesnem jaknajszybszem uzgodnieniu praktyki wymiarowej z przepisami ustawy w wykładni władz sądowych.

W dziedzinie podatku majątkowego z 1923 r. uznano za niezbędne uchylenie tegoż i zaprzestanie dalszego pobierania rat na poczet tego podatku.

W dziedzinie podatku przemysłowego uznano za konieczne przeprowadzenie likwidacji obowiązujących dzisiaj form tego podatku i zastąpienia ich przez podatek bardziej odpowiadający warunkom życia gospodarczego. Nim stanie się możliwem osiągnięcie tego postulatu, należałoby przeprowadzić doraźną zmianę świadectw przemysłowych ,przez większe ich zróżniczkowanie, i podatku obrotowego, conajmniej przez uwzględnienie przedewszystkiem dezyderatów: a) obniżenia stopy podatkowej przy sprzedaży hurtowej do ½%, b) obniżenia stopy do 1% przy sprzedaży detalicznej i drobnej wszelkich towarów, a do ½% przy sprzedaży towarów spożywczych, nieodzownej potrzeby, c) obniżenia stopy do 1% od obrotu instytucji kredytowych, d) stopniowego obniżania stopy podatkowej od obrotów przedsiębiorstw przemysłowych do 1%, e) obniżenia stopy do 2% od obrotów komisowych i pośrednictwa handlowego, f) zwolnienia tranzakcyj, dokonywanych na krajowych giełdach towarowych, od podatku obrotowego.

Wyrażono opinję, że w interesie zarówno Skarbu, jak i całokształtu życia gospodarczego, leży zmiana podatku gruntowego w kierunku ustosunkowania go do wydajności ziemi, przy jednoczesnem usunięciu progresji i degresji.

Celem poparcia ruchu budowlanego podniesiono potrzebę przedłużenia ulg podatkowych, na piętnastoletni okres czasu.

Stwierdzono potrzebę rewizji wysokości opłat stemplowych, obniżenia tych, które utrudniają powstawanie i reorganizację przedsiębiorstw, utrudniają kredyt, oraz tych, które stanowią ukrytą podwyżkę podatku obrotowego.

Uznano za niezbędne obniżenie kar za zwłokę do 12% i odsetek za odroczenie do 8% w stosunku rocznym, oraz kosztów egzekucyjnych do 2%, nie wyżej jednak jak 500 zł. w każdym poszczególnym wypadku i z tem, aby pobierano je jedynie w wypadku rzeczywistego przeprowadzenia egzekucji.

Równocześnie uznano za słuszne oprocentowanie przez Skarb sum podatkowych nieprawnie pobranych lub przypisanych płatnikom do zwrotu.

W sprawach procedury wymiarowej stwierdzono zasadniczą potrzebę wprowadzenia jednolitych przepisów postępowania w sprawie podatków bezpośrednich, co powinno znaleźć wyraz w systemie ordynacji podatkowej.

Bacząc na znaczenie należytego stosowania ustaw podatkowych w praktyce wymiarowej i na konieczność stworzenia u nas warunków sprzyjających krzewieniu moralności podatkowej uznano za pożądane pogłębienie zakresu i metod współpracy izb przemysłowo - handlowych z władzami skarbowemi, a to przez: a) zbiorowe konferencje informacyjne władz skarbowych centralnych i lokalnych z przedstawicielami izb przemysłowo - handlowych, celem wyjaśniania bieżących kwestyj wątpliwych lub spornych i ustalania poglądu na sytuację gospodarczą, b) przesyłanie izbom do oświadczenia się opinjodawczego nietylko projektów ustaw, lecz i wszelkich rozporządzeń wykonawczych, normujących prawa i obowiązki płatników, c) udzielanie izbom bieżących informacyj o wpływach skarbowych, osiąganych w ich okręgach w dziedzinie podatków bezpośrednich, celem ułatwienia oceny sytuacji gospodarczej, d) uprzystępnienie izbom drukowanych protokułów zjazdów naczelników urzędów skarbowych, e) rozszerzenie zakresu współdziałania przedstawianych przez izby rzeczoznawców oraz rzeczoznawców księgowości z władzami skarbowemi i ustalenie przepisów normujących tę współpracę, f) uregulowanie współudziału izb przemysłowo - handlowych przy corocznej rewizji norm średniej dochodowości, g) przeprowadzenie zasady, iż członków komisji do spraw podatku przemysłowego wybierają, a nietylko przedstawiają izby przemysłowo - handlowe ,oraz przyznanie izbom analogicznego uprawnienia w dziedzinie podatku dochodowego, h) przywrócenie zasady, iż przy lustracjach podatkowych współdziałają przedstawiciele podatników, wyznaczeni przez powołane do tego repreznitacje sfer gospodarczych, i) tworzenie na wniosek izb przemysłowo - handlowych większej ilości komisji odwoławczych, oraz specjalnych komisji dla drobnych płatników, h) wprowadzenie zasady, że we wszystkich wypadkach, w których przepisy ustawowe orzekają, iż dla ustalenia stosunku faktycznego miarodajne są zwyczaje handlowe, władze skarbowe powiny zasięgać opinji izb przemysłowo - handlowych.

W sprawie podatków samorządowych uznano za konieczne uporządkowanie gospodarki finansowej i systemu podatkowego samorządów terytorjalnych, stosownie do siły płatniczej sfer gospodarczych, w szczególności zaś znowelizowanie ustawy o tymczasowem uregulowaniu finansów komunalnych, przedewszystkiem w kierunku zniesienia podatku od zaprotestowanych weksli, od szyldów i od ładunków.

Wobec przejawiającej się niejdnokrotnie dążności samorządów miejskich do nadmiernej rozbudowy budżetów ze szkodą ludności, a ze szczególnem uszczerbkiem dla sfer gospodarczych, uznano za celowe,. by nadzór nad finansami samorządowemi spoczywał w pierwszym rzędzie w ręku Ministra Skarbu, oraz by czynniki nadzorcze, przed zatwierdzeniem statutów podatkowych samorządów terytorjalnych, zasięgały opinji izb przemysłowo - handlowych co do wysokości obciążeń przemysłu i handlu.

Celem doraźnego złagodzenia opodatkowania przemysłu i handlu koniecznem jest: a) niepobieranie podatku od kopalń węgla, soli i nafty, w granicach wyższych ponad ½%, b) wydatne zmniejszenie pobieranych dotąd stawek podatku ładunkowego i uzależnienie ich od wartości przywożonych towarów, przy ustaleniu maksimum tego podatku i zwolnieniu surowców i towarów, przeznaczonych do przerobu, c) niezaliczanie środków ruchu przedsiębiorstw przemysłowo - handlowych do przedmiotów zbytku, d) oparcie poboru podatku drogowego na ścisłem brzmieniu ustawy z 10 grudnia 1920 r. o budowie i utrzymaniu dróg publicznych, przy równoczesnem obniżeniu tego podatku dla handlu, e) niepobieranie dodatku komunalnego do podatku dochodowego w b. dzielnicy pruskiej.

W zakresie spraw społecznych uznano, że nasze ustawodawstwo społeczne, oparte niewątpliwie na najszlachetniejszych przesłankach, obdarzyło nas systemem, nieliczącym się z siłami naszego organizmu gospodarczego i niedostosowanym do warunków gospodarczych, w jakich znajduje się nasze państwo, że co więcej, nasz system urządzeń społecznych wybiega niejednokrotnie daleko poza przeciętne normy, przyjęte w silnych, gospodarczo innych organizmach państwowych.

Całokształt naszego systemu urządzeń społecznych winien być poddany zasadniczej rewizji, a to w imię podstawowych interesów gospodarstwa narodowego, wspólnych wszystkim warstwom społecznym, wszystkim czynnikom, biorącym udział w wytwarzaniu i wymianie dóbr narodowych.

Niezbędnem jest równocześnie jaknajkrytyczniejsze ustosunkowanie się do wysuwanych przez silniejsze gospodarczo państwa projektów, a to celem niedopuszczania do narzucania Polsce konwencji, których zastosowanie odbiłoby się niekorzystnie na naszej zdolności konkurencyjnej i wogóle na naszych interesach gospodarczych.

W dziedzinie ustawodawstwa o czasie pracy uznano za konieczne: a) dostosowanie naszego ustawodawstwa o czasie pracy do norm przewidzianych w Konwencji Waszyngtońskiej, b) stworzenie dla przemysłów sezonowych, a w pierwszym rzędzie dla przemysłu budowlanego, specjalnych norm o czasie pracy. W granicach obowiązujących ustaw uznano za konieczne jaknajliberalniejsze interpretowanie postanowień art. 6 d ustawy o czasie pracy, zezwalającego na przedłużanie czasu pracy w wypadkach konieczności narodowej, a to biorąc pod uwagę założenie, że wzgląd na podtrzymanie dotkniętego ciężkim kryzysem przemysłu uznać należy za nieodzowną potrzebę narodową.

W dziedzinie polityki płac powinno być regulowanie płac pozostawione porozumieniu zainteresowanych czynników świata gospodarczego i pracowniczego, a to ze względu na konieczność dostosowania kosztów wytwarzania do możliwości zbytu.

W dziedzinie urządzeń społecznych uznano za konieczne wstrzymanie, na czas kryzysu gospodarczego, wprowadzenia w życie przepisów o urządzeniu żłóbków fabrycznych i stacji lotnych i innych, dla życia gospodarczego szczególnie uciążliwych inowacji, oraz odroczenie wejścia w życie nakazów już wydanych, na czas nieograniczony.

W dziedzinie ubezpieczeń społecznych, biorąc pod uwagę, że dotychczasowy kierunek rozwoju ubezpieczeń społecznych wymaga rewizji, że dotychczasowym poglądom w tej dziedzinie przeciwstawiają się inne prądy i pomysły, np. zmierzające do oparcia ubezpieczeń na zasadach typu przymusowej oszczędności, uznano za wskazane poddanie obecnych założeń ubezpieczeń przy ewentualnych i uwzględnianych w systemie ubezpieczeń społecznych zasadach przymusowej oszczędności indywidualnej — rewizji, zalecając jednocześnie związkowi izb przemysłowo - handlowych włączenie zagadnienia bezrobocia i środków naprawy do jego aktualnych prac.

Na obecną chwilę uznano za w pełni słuszne dotychczasowe, stale przez życie gospodarcze podnoszone, żądania przeprowadzenia w organizacji zarządów instytucyj ubezpieczeniowych zasady równej liczby przedstawicieli pracodawców i pracowników, oraz zmniejszenia obciążeń kosztów wytwarzania nadmiernemi opłatami na rzecz ubezpieczeń socjalnych.

Wreszcie uznano za konieczne jaknajdalej idące zarządzenia w kierunku obniżenia składek do instytucyj ubezpieczeniowych, odsetek za zwłokę, zaniechania inwestycyj z dochodów bieżących w Kasach Chorych i rewizji klasyfikacji bezpieczeństwa w ubezpieczeniach od wypadków, względnie bonifikaty.

W zakresie spraw finansowo kredytowych uznano, że idea silniejszej ochrony interesów wierzycieli powinna znaleść odpowiedni wyraz przy unifikacji i reformie prawa cywilnego, handlowego, procedury sądowej i postępowania egzekucyjnego, zwłaszcza zaś ustawodawstwa upadłościowego.

Nieodzowne jest, dla realizacji tej idei, usprawnienie, już w chwili bieżącej, wymiaru sprawiedliwości w sprawach handlowych, wekslowych, egzekucyjnych i upadłościowych, przy równoczesnej rozbudowie sądownictwa handlowego.

Wskazanem jest: a) usprawnienie aparatu informacyjnego, obejmującego tak wywiad indywidualny, jak i prowadzenie list i wykazów niesumiennych dłużników, b) powstanie odpowiednich i na należytych podstawach organizowanych instytucyj powierniczych, c) wydatniejsze wykorzystanie aparatu sądownictwa polubownego, zorganizowanego przez izby przemysłowo - handlowe w celu przyspieszenia załatwiania sporów, wynikłych na tle stosunków handlowych.

Dla zapewnienia rozwoju kredytu, oraz obniżenia jego kosztów, należy usunąć przeszkody objektywne, utrudniające rozwój kapitalizacji, jako podstawy kredytu, usprawnić technikę obiegu kredytowego i zapewnić mu dostateczne bezpieczeństwo, a następnie umożliwić i ułatwić poszczególnym działom gospodarstwa narodowego możliwie równomierne korzystanie z kredytu, jakoteż wzmocnić ich zdolność kredytową.

W zakresie warunków prawnych rozwoju kredytu należy, celem urzeczywistnienia tych zadań, zreformować i zunifikować przepisy prawa formalnego i materjalnego, dotyczące wszelkiego typu wierzytelności, w szczególności zunifikować prawo upadłościowe oraz prawo o przymusowej ugodzie, względnie nadzorach, zmieniając je w sposób, któryby skuteczniej strzegł praw wierzycieli; do czasu przeprowadzenia tej unifikacji nadzory sądowe winny być udzielane z najdalej idącą oględnością.

W zakresie techniki obrotu kredytowego należy: a) w jeszcze dalej idącej mierze ułatwić i usprawnić inkaso, oraz protestowanie weksli za pośrednictwem poczty, b) przejść do jaknajwydatniejszego posługiwania się wekslem ciągnionym, w miejsce własnego, w tych dzielnicach kraju, które dotąd stosują przeważnie weksel własny, c) współdziałać w kierunku rozpowszechnienia obiegu czekowego w kraju z jednej, a jego międzynarodowego ujednostajnienia z drugiej strony, d) rozpowszechniać zastosowanie warrantów jako papieru dyskontowego, e) rozważyć możliwość wprowadzenia instytucji kolejowego listu przewozowego o charakterze konosamentu, f) znieść rozp. Prezydenta Rzeczypospolitej z 29 czerwca 1928 r. o lichwie pieniężnej, jako niecelowe.

W zakresie zwiększenia bezpieczeństwa kredytowego należy: a) ograniczyć uprzywilejowanie hipoteczne Skarbu Państwa z tytułu podatków, które nie gwarantuje nawet na pierwszej hipotece pełnego pokrycia i tem samem odstręcza kapitał od lokaty długoterminowych, b) rozważyć projekt utworzenia

specjalnego wykazu, względnie rejestru informującego o dłużnikach, niedopełniających swoich zobowiązań, c) nie wprowadzając ogólnej instytucji zastawu rejestrowego na wszystkich ruchomościach, dopuścić hipotekę ruchomą na pewnych kategorjach towarów, jak np. na drzewie, d) uzgodnić rejestry firm handlowych, prowadzone przez sądy, z faktycznymi stosunkami i przyciągnąć izby przemysłowo - handlowe do współdziałania w tej mierze, e) zapewnić warunki sprzyjające rozpowszechnieniu się prawidłowej księgowości, jakoteż powołać do życia instytucję biegłych księgowych, ustanawianych i zaprzysiężanych przez izby przemysłowo-handlowe, w charakterze organu publicznego, f) zainicjować i poprzeć należyty rozwój instytucji, służących ochronie kredytu i wierzycieli, jakoteż windykacji pretensji, g) usprawnić działalność wywiadowni, udzielających informacyj o zdolności kredytowej, h) przestrzegać bezwzględnie tajemnicy bankowej, zarówno dla wzmożenia bezpieczeństwa obrotu, jak i ułatwienia kapitalizacji.

W zakresie wzmożenia zdolności kredytowej naszego organizmu gospodarczego należy: a) stworzyć warunki umożliwiające normalną kalkulację, nieodzowną w interesie rentowności i kapitalizacji, b) celem zapobieżenia gospodarczo szkodliwej deprecjacji cen i warunków płatności umożliwić racjonalną organizację wytwórczości i zbytu, uwzględniając zarówno interesy wytwórców, jak i odbiorców, c) uregulować ostatecznie sprawę wynagrodzenia objętych umową likwidacyjną strat wojennych, które objęły znaczną część zasobów kapitałowych i tem samem osłabiły zdolność kredytową, d) przeciwdziałać konsekwentnie wszelkim fałszywym informacjom, zarówno o ogólnej sytuacji kraju, jak i poszczególnych jego ośrodków, a rozpowszechnianych celem tendencyjnego szkodzenia kredytowi polskiemu zagranicą, e) starać się usilnie o podniesienie etyki handlowej, jako jednego z kardynalnych warunków zaufania w obrocie kredytowym.

Celem racjonalnego uprzystępnienia kredytu i obniżenia jego kosztów należy: a) zapewnić przemysłowi, handlowi i rolnictwu, w szczególności także średniemu przemysłowi i handlowi, oraz spółdzielniom kredytowym, obsługującym drobny przemysł i handel, możliwość równomiernego korzystania z kredytów bezpośrednich instytucji emisyjnej i banków państwowych, jakoteż z kredytów zagranicznych, zaciąganych za zgodą, lub gwarancją państwa, b) doprowadzić do życia gospodarczego, w postaci kredytu (między innemi na cele budowlane), fundusze zebrane w drodze świadczeń, obciążających sfery gospodarcze, przez instytucje prawno - publiczne, z ubezpieczalniami na czele (ten postulat dotyczy również funduszów P. K. O.), d) dążyć do dalszego obniżenia, a conajmniej ujednostajnienia kosztów kredytu i zrównanie odsetek za odroczenie podatków i świadczeń prawno - publicznych ze stopą procentową w bankach państwowych.

Celem ułatwienia w obecnej chwili dopływu kapitału długoterminowego na konwersję krótkoterminowych zobowiązań rolniczych na meljoracje rolne, na ruch mieszkaniowo budowlany, na poprawę i rozbudowę sieci kolejowej, na budowę dróg bitych i inne produktywne inwestycje publiczne, należy jaknajszybciej usunąć liczne trudności formalno - prawne, zachodzące w ściąganiu takich lokat z zagranicy, a dotyczące statutów, regulaminów i t. p. towarzystw kredytowych i banków państwowych, ustawy akcyjnej, przepisów podatkowych i t. d., drogą rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej.

SLAVICA

Jugosłowiański przemysł cukrowniczy

Jugosławja posiada obecnie dziewięć cukrowni, a wśród nich pięć w Wojwodinie, dwie w Serbji, jedną w Slawonji i jedną w Bośni.

Jedna jedynie z nich i to najmniejsza powstała w okresie powojennym.

Wytwórczość ogółu cukrowni dosięga 120.000 ton. Zbyt w kraju nie przekracza 80.000 ton, wobec czego wywozi się resztę wytworzonego cukru zagranicę.

Finansowe położenie przemysłu cukrowniczego jest dobre, dzięki odpowiedniej wysokości ceny cukru w kraju.

W okresie bieżącym przystąpiono w południowej połaci Serbji do budowy nowej, dziesiątej z rzędu, cukrowni.

Warunki pracy nowej cukrowni przedstawiają się korzystnie. Gleba tej części Serbji sprzyja uprawie buraka cukrowego. Zbyt wytwórczości zapewniony w najbliższej okolicy, wywóz zagranicę ułatwiony wobec bliskiego położenia granicy albańskiej i greckiej. (A. E. F.)

Jugosłowiański handel zagraniczny

W okresie pierwszych pięciu miesięcy r. b. wywieziono z Jugosławji 2.018.845 ton towarów, wartości 2.854.3 milj. din.; przywieziono 581.791 ton, wartości 2.973.4 milj. din.

W porównaniu z analogicznym okresem roku ubiegłego wzrósł wywóz ilościowo o 16.2%, a w wartości o 16.8%; dowóz wzrósł ilościowo o 2.02%, a w wartości o 2.96%.

Wśród głównych pozycji wywozu pierwsze miejsce zajął budulec (536.084 t — wart. 575.7 milj. din. — 20.17% ogółu wywozu), następne: kukurydza, jaja, miedź surowa i pszenica.

Wywóz kierował się głównie do Italji (29.01%), Austrji (16.59%) i Niemiec (11.17%).

Wśród głównych pozycji dowozu pierwsze miejsce zajęły tkaniny bawełniane (4.655 t — wart. 300.1 milj. din. — 10.09% pełnej wart. dowozu), następne: przędza bawełniana, maszyny, narzędzia i aparaty, tkaniny wełniane, różne wyr. żelazne i bawełna surowa.

Pierwsze miejsce wśród krajów dowozu zajęła Austrja (59.427 t — wart. 511.3 milj. din. — 17.20% pełnej wart. dowozu), a dalsze: Czechosłowacja (17.4%), Niemcy (16.06%) i Italja (11.70%).

W handlu zagranicznym Jugosławji, w wywozie i dowozie, bierze Polska nadal udział nieznaczny. (A. E. F.)

POWIERNICTWO

W dziedzinie organizacji naszego życia gospodarczego odczuwaliśmy niejednokrotnie brak ogniwa, pełniącego nadzór nad wykonywaniem umów gospodarczych, pełniącego wszelkie funkcje w zakresie stosunków majątkowych, oparte na zaufaniu i czynniku pełnej bezstronności.

Odczucie to potęgowała obserwacja stosunków gospodarczych zagranicą, a zwłaszcza w Stanach Zjednoczonych A. P., gdzie wszelkiego rodzaju „trusteeships" rozwinęły się w imponującą sieć organizacyjną, przynoszącą życiu gospodarczemu nieobliczalne korzyści, a zawdzięczając swój rozwój doprowadzonej do najwyższych granic sprawności, w obsłudze klijentów, wybitnej sumienności i bezstronności w wykonywaniu przyjętych na siebie obowiązków, a wreszcie — niekłamanej gotowości poddania się w każdej chwili ścisłej kontroli publicznej.

Jednym z głównych bodźców powstania pierwszej w Polsce instytucji powierniczej było wzrastanie nadmiernej ilości upadłości i nadzorów sądowych.

Nadbiegające wiadomości podcinały i tak już słabnące w okresie kryzysu gospodarczego zaufanie nawet do placówek zdrowych, zaufania godnych, wysoce utrudniające uzdrowienie finansowe placówek, które znalazły się w przejściowych opałach finansowych.

Bilanse nie zawsze wiernie oddają stan rzeczywisty danej placówki, o czem dobrze wiedzą tak wierzyciele, jak i ci, do których się wezwania o kredyt i pomoc.

Fakt ten nie jest, ale być może przejawem złej woli.

Interwencja placówki powierniczej, grupującej szereg jednostek godnych zaufania, obeznanych z wymaganiami życia gospodarczego, zasadniczo bezstronnych, wyjaśnia stan rzeczywisty, zdobywa poparcie wniosków o kredyt, zapewnia wywiązanie się z umów gospodarczych, usuwa możliwość nieporozumień, niejednokrotnie dla obu stron niepożądanych.

Zasadniczą podstawą jej działalności jest zaufanie.

POWSZECHNE TOW. POWIERNICZE S. A.

W zakres działalności „Powszechnego Tow. Powierniczego" S. A., z siedzibą w Warszawie, wchodzi: a) wykonywanie obowiązków powiernika i depozytarjusza, oraz wszelkich czynności kontrolujących i nadzorczych, b) wykonywanie w imieniu osób trzecich zastawu papierów publicznych, efektów, akcji, obligacji, udziałów, oraz czynności i uprawnień, związanych z posiadaniem tych tytułów, c) zastępstwo przy układaniu, zawieraniu i podpisywaniu wszelkich aktów w imieniu i z polecenia osób trzecich, d) przygotowywanie planów organizacji, oraz organizacja, reorganizowanie, sanacja i likwidacja przedsiębiorstw; przyjmowanie udziału w nadzorach i postępowaniu upadłościowem, w charakterze zastępcy, e) zarządzanie majątkami i obrona praw i przywilejów, f) przyjmowanie rękojmi za osoby fizyczne i prawne, zarówno w kraju jak i zagranicą, g) organizowanie i ułatwianie działalności eksportowej i importowej, h) poradnictwo i pośrednictwo w sprawach handlowych, przemysłowych, finansowych, rolnych i t. d., i) wykonywanie rewizji ksiąg handlowych, nadzorowanie księgowości, czuwanie nad działalnością przedsiębiorstw, oraz ekspertyza tychże, j) inkaso i windykacja należności, zastępstwo w układach między wierzycielami, a dłużnikami i t. p.

W zgodzie z powyższym zarysem działalności przedstawiciele T-wa występować będą na Walnych Zebraniach akcjonarjuszów, reprezentując interesy swych klijentów.

W skład Rady Twa wchodzą pp.: Kazimierz Natanson, prezes, prof. inż. Wacław Paszkowski, An. Einhorn, Sam. Eblinger, Dr. Czesław Z. Łukaszkiewicz, dyr. Wacław Ostrowski, dyr. Bohdan Stypiński i mec. Wład. Szatensztejn.

Zarząd stanowią pp.: Maksymiljan Friede, dyr. Dr. Władysław Bylański, Jakób Freyman, dyr. Leon Oks i dyr. Leon Perl.

Kapitał akcyjny wynosi 250.000 zł.

WYSTAWA MIĘDZYNARODOWA W LIEGE

Na pawilon polski spadł deszcz odznaczeń „Grand Prix", złotymi i srebrnymi medalami, dowód uznania zagranicy pod adresem polskiego przemysłu.

Wśród odznaczonych placówek wymienić należy: S. A. „Siła i Światło", Warsz. S. A. Budowy Parowozów, Tow. Akc. Norblin, B-cia Buch i T. Werner, T. A. Wielkich Pieców i Zakł. Ostrowieckich, S. A. „H. Cegielski" i Tomaszowską Fabr. Szt. Jedwabiu.

„GRAND PRIX"

Wielką nagrodę „Grand Prix" na Międzynar. Wyst. Komunikacji i Tur. w Poznaniu przyznano, między innemi, a) w dziale komunikacji ogólnej: S. A. H. Cegielski, S. A. Wielkich Pieców i Z. Ostrowieckie, Warsz. S. A. Budowy Parowozów, S. A. Pierw. Fabr. Lokomotyw w Polsce, Górn. H. Królewska i Laura, S. A. Lilpop, Rau i Loewenstein, S. A. Zieleniewski i Fitzner-Gamper, Zakł. Skody, S. A. Norblin, B-cia Buch i T. Werner, Stow. Mechaników Polskich z Ameryki, S. A. Tow. Sosnowieckich Fabr. Rur i Żel., Państw. Z. Inżynierji i S. A. „Ursus"; b) w dziale lotnictwa: Pol. Zakł. Skody, na Okęciu, S. A. „Samolot", Podlaskiej Wytw. Samolotów i Pol. Linjom Lotn. „Lot"; c) w dziale tramwajów: S. A. Poznańskie Koleje Elektr. i Warsz. Tramwaj. Miejskim; d) w dziale poczt.-tel.: Państw. Wytwórni Apar. Telegr. i Telef. w Warszawie i Standard Electric Comp. w Polsce.

NASZ TRYUMF W SPRAWIE „L LPOPA"

Na łamach n/pisma z dnia 27 stycznia b. r., w obszernym artykule „W imię bezstronności" przedstawiliśmy we właściwem świetle rzekome dobrodziejstwa, płynące z umowy z amerykańskiem Tow. Standard Car Finance Corp., a równocześnie i uchwały Walnych Zebrań w dniu 17 i 27 stycznia b. r.

Wysoce niekorzystne dla akcjonarjuszów uchwały, na wniosek Zarządu, unieważniono na dorocznem Walnem Zebraniu, wracając do status quo ante.

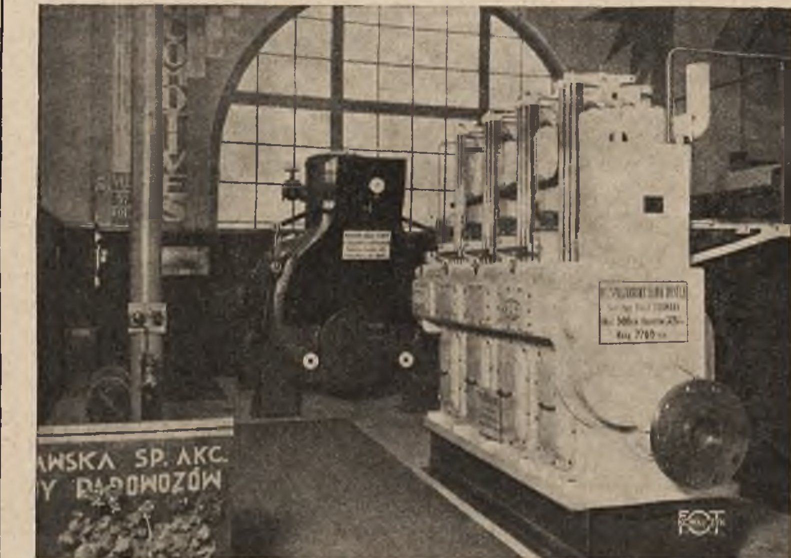
WARSZAWSKA SPÓŁKA AKCYJNA BUDOWY PAROWOZÓW

Jak się dowiadujemy, zamknięcie roczne Warszawskiej Sp. Akc. Budowy Parowozów wypadło nadspodziewanie korzystnie.

Rok administracyjny (1/7. 1929 — 30/6. 1930) przypada bowiem na okres silnego załamania się konjunktury gospodarczej, co w pierwszej linji ma swój wyraz w malejących przewozach kolejowych, a niedomagania finansowe kolei z tego powodu dotykają najsilniej przemysł taborowy. Wpływy kolejowe zmalały, zarząd kolejowy począł odczuwać brak gotówki, a konsekwencja tego stanu rzeczy: z jednej strony zaległości w regulowaniu należytości za dostarczone parowozy, z drugiej zaś strony wprowadzenie daleko idących oszczędności, a w pierwszym rzędzie redukcja zamówień. Kryzys gospodarczy dał się odczuć i w dostawach samorządowych (motory, walce szosowe i t. p.), powodując również tak trudności płatnicze, jak i wycofywanie zamówień. Jeżeli mimo tych trudności osiągnięto w ubiegłym roku operacyjnym poważne zyski dla przedsiębiorstwa, zawdzięmającem się odbyć w dniu 3 października Walnem Zgromadzeniu Akcjonarjuszów zaproponowana ma być z osiągniętych zysków, po potrąceniu statutowych odpisów, wypłata dywidendy w wysokości 10 — 11%.

Ze wyroby zakładów Warsz. S. Akc. Budowy Parowozów stoją na wysokości technicznych wymagań, najlepszym dowodem są odznaczenia, jakie otrzymała fabryka na Powszechnej Wystawie Krajowej w Poznaniu (Wielki złoty i państwowy złoty medal) i na tegorocznej Wystawie Komunikacyjnej (Grand Prix), a jak w ostatniej chwili się dowiadujemy, również i na Międzynarodowej Wystawie w Liege jedną z najwyższych nagród.

Co do zamierzeń na przyszłość, to fabryka będzie rozwijała świeżo wprowadzone działy produkcji, jak hamulców automatycznych, pomp elektrycznych,

fot. Kowalczyk, Poznań.

Parowóz wąskotorowy

Walec drogowy

czać to należy sprężystej działalności obecnego Zarządu. Dzięki systematycznie prowadzonej reorganizacji zakładów, zastosowaniu daleko idących oszczędności we wszystkich działach produkcji, oraz zainteresowaniu całego personelu w wydajnej i oszczędnej pracy droga zaprowadzenia szeregu premji, osiągnięto tak korzystne rezultaty, że naa następnie dział budowy konstrukcji żelaznych, suwnic i żurawi (dźwigów), od najmniejszych do największych portowych, co, mamy nadzieję, zapewni W. S. A. B. P. w nadchodzącym roku, w związku z budową nowych linij kolejowych i dalszą rozbudową portu w Gdyni, utrzymanie produkcji na dotychczasowym poziomie.

SPÓŁKA AKCYJNA WIELKICH PIECÓW I ZAKŁADÓW OSTROWIECKICH

Sp. Akc. Wielkich Pieców i Zakładów Ostrowieckich (kapitał zakładowy 20.000.000 zł.) posiada zakłady w Ostrowcu nad Kamienną, oraz kopalnie ruOstrowieckie położyły duży nacisk na rozwój budowy taboru wąskotorowego, ze szczególnem uwzględnieniem potrzeb cukrowni i kolejek dojazdowych,

dy i eksploatację lasów w Niekłaniu i Parczewie woj. Kieleckiem.

Przed wojną zakłady w Ostrowcu zajmowały się wyłącznie produkcją hutniczą, posiadały wielkie piece, stalownie i walcownie. Po wojnie, odbudowawszy dział hutniczy, zakłady rozwinęły działy przetwórcze, przystosowując się w pierwszym rzędzie do budowy wagonów towarowych wszelkich typów. Poza wagonami dla kolei normalnotorowych, Zakładyosiągając w tym dziale niemal monopolowe stanowisko. Poza tem Zakłady wykonywują wszelkie części składowe taboru normalnotorowego i wąskotorowego, obsługując nietylko koleje, lecz i fabryki wagonów i parowozów.

Zakłady wypuściły na rynek wiele tysięcy wagonów i wyrugowały z rynku wąskotorowy tabor produkcji zagranicznej.

DZIESIĘCIOLECIE S. A. „UNJA"

W bieżącym miesiącu święciła S. A. „Unja", Zjedn. Fabr. Maszyn, dawn. A. Ventzki i Peters, w Grudziądzu, dziesięciolecie istnienia jako placówki polskiej, a równocześnie dziesięciolecie pracy naczelnego dyrektora p. inż. Janusza Czarlińskiego, dzięki którego zasługom i niestrudzonej pracy zdołano fabryki rozwinęły wybitnie swą wytwórczość, jakościowo i ilościowo.

Wśród plonów pracy, ze szczególnem uznaniem wyróżniamy działalność T-wa w zakresie wywozowym.

POM. EL. KRAJ. „GRÓDEK" S. A. W TORUNIU

W dniu 11 ub. m. odbyło się w siedzibie Tow. w Toruniu doroczne Walne Zgrom. akcjonarjuszów, na którem zebrani reprezentowali około 85% kapitału akcyjnego Twa.

Najwybitniejszym przejawem działalności Twa w roku ubiegłym, którą nakreślił zebranym w zarysach dyr. nacz. p. inż. A. Hoffmann, było wybudowanie największego zakładu wodnego w Polsce, a to zakładu wodno - elektrycznego w Żurze, o mocy 12.000 koni mechanicznych.

Dochody i rozchody Twa wynosiły 1.042.356 zł., zysk czysty — 59.185,44 zł. Walne Zgrom. uchwaliło przenieść tę sumę na odpisy na odnowienie. Dywidendy niema.

BANK HANDLOWY W ŁODZI S. A.

W okresie sprawozdawczym 1929 r., mimo znacznego osłabienia tempa naszego życia gospodarczego, odczuwanego najsilniej na terenie Łodzi, obroty i tranzakcje Banku utrzymały się na poziomie poprzedniego roku.

Czysty zysk wyniósł 174.757 zł, z czego zł 157.281, mocą uchwały dorocznego Waln. Zgrom., przeniesiono na rok bieżący.

WŚRÓD WYDAWNICTW

„Hutnik".

Ukazał się zeszyt 9 „Hutnika", zawierający w dziale technicznym artykuły: „O wyzyskaniu ciepła odpadkowego pieców martinowskich" S. Wisłockiego i „O samoznacmnianiu luf działowych" K. Jakowskiego oraz następujące artykuły w dziale gospodarczym: „Powtórna zmiana już raz zmienionych stawek celnych możliwa", „Stan hutnictwa żelaznego Z. S. R. R." i „Budownictwo szkieletowe w Niemczech w r. 1930". Na wstępie działu gospodarczego znajdujemy sprawozdanie z działalności hut żelaznych w sierpniu r. b.

Bogaty przegląd zagranicznych wydawnictw technicznych, szczegółowa statystyka hutnicza polskiego i zagranicznego oraz interesująca kronika dopełniają całości wspomnianego zeszytu.

TOW. AKC. „ZAWIERCIE"

W dniu trzydziestym lipca b. r. odbyło się w siedzibie Twa w Warszawie doroczne Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, na którem zebrani reprezentowali ponad 80% kapitału akcyjnego Twa.

Przewodniczył obradom p. inż. Ludwik Dobrzyński.

Rozwój agend Twa w okresie sprawozdawczym 1929 r. przedstawił zebranym dyr. zarz. p. inż. Stanisław Szymański.

W wysoce niepomyślnym dla przemysłu włókienniczego okresie ,gdy wieś, jako odbiorca, przestała prawie istnieć, a wypłacalność kupiectwa stale się pogarszała, wśród nader trudnych warunków finansowych, gdy niejednokrotnie trzeba było zbywać produkcję niżej własnych kosztów, by zdobyć środki na wypłatę robocizny i na podatki, praca w zakładach Twa rozwijała się nieregularnie, w półroczu drugiem na własny już rachunek.

Rzecz oczywista, iż w warunkach tych, gdy nadto przyłączyła się do nich niezwykła ilość protestów, sięgająca miesięcznie 500 — 700 tysięcy złotych i strata poważna wskutek zachwiania się i upadłości poważniejszych odbiorców, nie można było osiągnąć rezultatów pomyślnych, rok sprawozdawczy zamknięto poważną stratą.

W roku bieżącym położenie nie uległo zmianie na lepsze. Wobec dalszego wzrostu protestów weksli odbiorców ograniczono produkcję, decydując się równocześnie na sprzedaż wyrobów jedynie za gotówkę ,choć zmusza to do przyznawania odbiorcom poważnych pozycji skontowych.

W dniu 14 kwietnia b. r. uzyskano ogłoszenie Nadzoru Sądowego, który nadal jeszcze trwa. W okresie najbliższych miesięcy oczekiwać należy układów z wierzycielami na 40% podstawie.

Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów obszerne sprawozdanie Zarządu przyjęło jednogłośnie do wiadomości, zatwierdzając równocześnie przedstawiony bilans roczny i rachunek strat i zysków.

Obrady nad zmianami w statucie, w zgodzie z nową ustawą akcyjną, odłożono na Nadz. Walne Zgrom. Przyjęto do wiadomości rezygnację Zarządu z wynagrodzenia i tantjem, umotywowaną ciężką sytuacją Twa.

W skład Zarządu wchodzą nadal pp.: Dr. Maks Ginsberg, Józef Handofsky, Rudolf Nettel, Dr. Rittingstein i dyr. zarz. Stanisław Szymański, a jako zastępcy pp.: Dr. Herbert Ginsberg i Rene Sennheim.

W skład Kom. Rew. wchodzą pp.: H. Berger, St. Cohn, Rob. Werber, Paweł Wengraf i Al. Półkozic-Wolski.

PRZEMYSŁ CHEMICZNY W POLSCE S. A. W ZGIERZU

W dniu 21 sierpnia b. r. odbyło się w siedzibie Banku Gospodarstwa Krajowego w Warszawie doroczne Walne Zebranie akcjonarjuszów „Zgierza", na którem zebrani reprezentowali większość kapitału akcyjnego Twa.

Głównym tematem obrad była działalność Twa w roku ubiegłym, dziewiątym okresie sprawozdawczym.

W okresie tym, mimo dodatnich wyników w zakresie usprawnienia wytwórczości i wprowadzenia szeregu nowych wyrobów, mimo utrzymania poziomu obrotów, nie zdołano uzyskać wyników finansowych dodatnich i uniknąć nieznacznego niedoboru.

Wśród czynników, które wpłynęły ujemnie na wyniki finansowe, wyróżnić należy ogólne pogorszenie położenia na rynku krajowym, niewypłacalność odbiorców, liczne nadzory sądowe i upadłości poważnych nawet firm, a wreszcie współzawodnictwo przedsiębiorstw zagranicznych, obniżające ceny, osiągane za wytwarzane artykuły, a równocześnie narzucające Twu ciężary odsetek od kapitałów, niezbędnych do użyczania odbiorcom dłuższych kredytów.

Pozycje odsetek i odpisów na dłużnikach wątpliwych zadecydowały o niedoborze.

Rok bieżący, biorąc pod uwagę obroty, osiągnięte w słabszem zazwyczaj półroczu pierwszem, oraz pozycje przedstawionego budżetu, opartego na wieloletnich doświadczeniach, winien przynieść pewną nadwyżkę dochodów.

Walne Zebranie, po wysłuchaniu sprawozdania i wyjaśnień, przedstawiony bilans roczny i Rk strat i zysków, oraz budżet na rok bieżący jednogłośnie zatwierdziło, udzielając Zarządowi pokwitowania z dokonanych czynności.

W skład Zarządu Twa wchodzą pp.: inż. Eugenjusz Berger, Dr. Marjan Chechliński, Adolf Legis, inż. Stanisław Lipkowski, Dr. Feliks Maciszewski, Wal. Miler, Dr. Adam Pawlikowski, Dr. Wojciech Rogalski, Stanisław Rogaczewski, Dr. Tadeusz Smoluchowski, inż. Wiktor Sommer i inż. Aleksander Tupalski.

Dyrekcję stanowią pp.: inż. Artur Szeunert, inż. Andrzej Brzostowski i inż. Włodzimierz Płużański.

ZJEDNOCZONY BANK ZIEMIAŃSKI S. A.

Dnia 20 ub. m. odbyło się w sali posiedzeń Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego w Warszawie Walne Zgromadzenie Organizacyjne ZJEDNOCZONEGO BANKU ZIEMIAŃSKIEGO S. A., który powstał z przekształcenia działu bankowego zreorganizowanego Banku Ziemiańskiego. W Banku Ziemiańskim pozostały tylko interesy agrarno - parcelacyjne. Interesy te zostały w myśl § 113 rozp. o prawie bankowem poddane likwidacji.

Nową instytucję wyposażono w KAPITAŁ AKCYJNY W WYSOKOŚCI ZŁOTYCH 10.000.000.—, w którym biorą udział Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie w 75%, a Bank Gospodarstwa Krajowego w 25%, do chwili ostatecznego zorganizowania się odpowiedniego syndykatu ziemiańskiego.

Z uwagi na to, że Zjednoczony Bank Ziemiański S. A. posiada mocne i zdrowe podstawy — Ministerstwo Skarbu, w porozumieniu z Ministerstwem Przemysłu i Handlu i za poparciem Ministerstwa Rolnictwa — nadało nowemu Bankowi oprócz praw wykonywania zwykłych czynności bankowych również i prawo emisji obligacji średnioterminowych, opartych na wierzytelnościach hipotecznych. To uprawnienie ma przedwszystkiem na celu przeprowadzenie konwersji uciążliwych krótkoterminowych zobowiązań rolnictwa na dogodny kredyt średnioterminowy obligacyjny.

Walne Zgromadzenie zatwierdziło bilans otwarcia Zjednoczonego Banku Ziemiańskiego, zbadany przez biegłych przysięgłych w osobach pp. Maurycego Flauma, Stanisława Lipińskiego i Stanisława Skoniecznego.

Nadmienić należy, że Towarzystwo Kredytowe Ziemskie, jako właściciel Banku Ziemiańskiego w myśl art. 67 dekretu o Rejestrze Handlowym odpowiada w ciągu 3 lat w sposób przewidziany w ustawie T. K. Z. za zobowiązania Banku Ziemiańskiego, przejęte do zapłaty przez Zjednoczony Bank Ziemiański Spółkę Akcyjną.

Do Rady Banku zostali wybrani pp.: Jan Czarnowski (Prezes), Marjan Arkuszewski, Kazimierz Dziewanowski, Władysław Glinka, Michał Grodziński, Adam Łuniewski, Eustachy Korwin-Szymanowski, Józef Wielowieyski i Fortunat Zdziechowski.

Do Komisji Rewizyjnej pp.: Zygmunt Chrzanowski, Mieczysław Jałowiecki, Zygmunt Leszczyński, Edward Malicki i dr. Antoni Zieliński.

Naczelnym Dyrektorem został mianowany p. Emil Hupert.

Dyrektorem p. Stanisław Ratyński.

Wicedyrektorami pp.: Jan Bakierowski, Adam Kwapiński, Mieczysław Nowierski, Kazimierz Veltze i Władysław Wołowski.

W dniu 1 września Bank rozpoczął swą działalność.

POZNAŃSKA KOLEJ ELEKTRYCZNA, S. A.

W okresie sprawozdawczym 1929 r., przy znacznie wzmożonym ruchu pasażerskim, wzrosły wpływy T-wa z przewozu tramwajowego do 7.780 tys. zł, a z przewozu autobusowego do 860 tys. zł.

Czysty zysk, po odpisach na amortyzację urządzeń i amortyzację kap. akc. wyniósł 277.883 zł.

Wyznaczono 6% dywidendę.

W skład Rady Nadz. T-wa wchodzą pp: Cyryl Ratajski, prezes, Ludwik Cichowicz, wiceprezes, Adam Ballenstedt, Dr. Zygm. Głowacki, Juljan Piechowski, Seweryn Samulski, Tadeusz Sułowski i Bolesław Wybieralski, a w skład Zarządu p. Paweł Nestrypke.

Zarząd WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA FABRYK CUKRU Sp. Akc.

podaje do wiadomości pp. Akcjonarjuszów, że w myśl paragrafu 25 statutu oraz przepisów, zawartych w Nr. 124 zbioru praw i rozporządzeń rządowych z dnia 21 grudnia 1901 roku,**Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów** odbędzie się w piątek dnia 3 października 1930 roku o godzinie 3-ej popołudniu w lokalu Zarządu, przy ulicy Krakowskie Przedmieście Nr. 7 z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego.

2) Zmiany w statucie Spółki i uzgodnienie go z przepisami prawa o spółkach akcyjnych (Dz. Ustaw R. P. Nr. 39 z roku 1928).

Właściciele akcyj na okaziciela, zamierzający uczestniczyć w tem Nadzwyczajnem Zebraniu, zechcą stosownie do par. 20 statutu, conajmniej na 7 dni przed terminem Zebrania złożyć w biurze Zarządu swe akcje, względnie świadectwa zastawowe lub depozytowe polskich instytucyj kredytowych, państwowych lub akcyjnych. W świadectwach tych, powinny być oznaczone numery akcyj, będących przedmiotem zastawu lub depozytu.

Właściciele akcyj imiennych korzystają z prawa obecności i głosu na Nadzwyczajnem Zebraniu, o ile zostali zarejestrowani w księgach Spółki, jako akcjonarjusze, conajmniej na miesiąc przed terminem Nadzwyczajnego Zebrania. Składanie akcyj imiennych nie jest wymagane.

Zarząd WARSZAWSKIEJ SPÓŁKI AKC. BUDOWY PAROWOZÓW

zawiadamia, że X Zwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów odbędzie się w piątek, dnia 3-go października 1930 r., o godzinie 17-ej, w lokalu Banku Dyskontowego Warszawskiego, Warszawa, ul. Fredry Nr. 8, z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór przewodniczącego.

2) Sprawozdanie z czynności za rok operacyjny 1929/30 i przedłożenie bilansu na 30 czerwca 1930 r.

3) Sprawozdanie i wnioski Komisji Rewizyjnej w sprawie absolutorjum dla Rady Nadzorczej.

4) Podział zysku.

5) Budżet na rok 1930/31.

6) Kupno, sprzedaż i obciążenie nieruchomości.

7) Wybory członków Rady Nadzorczej i Komisji Rewizyjnej.

8) Określenie wynagrodzenia dla Rady Nadzorczej, Członków Rady delegowanych do stałego nadzoru i Komisji Rewizyjnej.

9) Zatwierdzenie nowego statutu Spółki zgodnie z rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Prawo o Spółkach Akcyjnych.

10) Wnioski pp. Akcjonarjuszów.

W zgromadzeniu tem mają prawo wziąć udział akcjonarjusze, którzy swoje akcje lub kwity bankowe złożą do dnia 26 września 1930 r. w biurze Zarządu Warszawskiej Sp. Akc. Budowy Parowozów, Warszawa, ul. Kolejowa Nr. 57, lub w Banku Dyskontowym Warszawskim i jego oddziałach lub filjach oraz w biurze Trust Metallurgique Belge - Francais w Brukseli, 168 rue Royale, gdzie będą wydawane legitymacje, uprawniające do udziału w Walnem Zgromadzeniu.

W razie niedojścia do skutku Walnego Zgromadzenia w powyższym terminie z powodu niezgłoszenia przepisanej § 29 Statutu wystarczającej ilości akcyj, odbędzie się zgodnie ze Statutem powtórne Zgromadzenie, termin którego będzie podanym w osobnem ogłoszeniu.

Zarząd Towarzystwa FABRYK PORTLAND-CEMENTU „WYSOKA" Spółki Akcyjnej

zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, iż na Walnem Dorocznem Zgromadzeniu Akcjonarjuszów, odbytem w dniu 19 lipca r. b. wyznaczona została dywidenda za 1929 rok w wysokości 12% t. j. po zł. 12.— od każdej akcji nominalnej wartości zł. 100.—

Wypłata dywidendy uskuteczniana będzie, począwszy od dnia 1 sierpnia r. b. w Warszawie, w biurze Zarządu Towarzystwa przy ul. Mazowieckiej Nr. 7 codziennie, oprócz dni świątecznych ,w godzinach od 12 — 2 po poł., za zwrotem kuponu dywidendowego Nr. 4 od akcji złotowych.

RADA ZARZĄDZAJĄCA SPÓŁKI AKCYJNEJ FABRYK METALOWYCH POD FIRMĄ Norblin, B-cia Buch i T. Werner"

ma zaszczyt zawiadomić pp. Akcjonarjuszów, że w dniu 7 października 1930 r. o godzinie 18-ej odbędzie się w lokalu Spółki w Warszawie, przy ul. Żelaznej Nr. 51

Nadzwyczajne Walne Zebranie,

w sprawie zmiany statutu Spółki, w myśl rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. (Dz. U. Rz. P. Nr. 39).

Panowie Akcjonarjusze, życzący sobie wziąć udział w rzeczonem Zebraniu, winni do dnia 30 września 1930 r. złożyć swoje akcje lub odnośne kwity depozytowe w biurze Spółki, w Banku Handlowym w Warszawie, ul. Traugutta 7/9, w Warszawskim Oddziale Banku Związku Spółek Zarobkowych, ul. Jasna 8, lub w Banku Dyskontowym Warszawskim, ul. Fredry 8.

Bilety wejścia wydawane będą w biurze Spółki na trzy dni przed terminem Nadzwyczajnego Walnego Zebrania za przedstawieniem dowodu Banku na złożone akcje lub kwity depozytowe.

Rada Zarządzająca SPÓŁKI AKCYJNEJ „SIŁA I ŚWIATŁO" W WARSZAWIE

zawiadamia niniejszem pp. Akcjonarjuszów ,że w dniu 1 października 1930 r., o godz. 11 i pół przed południem w domu własnym, przy ul. Marszałkowskiej Nr. 94, odbędzie się Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów, z następującym porządkiem obrad:

1) Wybór przewodniczącego.

2) Zamiana wartości nominalnej akcyj Spółki z 50 na 100 złotych.

3) Zmiana statutu Spółki i uzgodnienie z nowem prawem o spółkach akcyjnych (Rozporządzenie P. Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. Dz. Ust. Nr. 30 z dnia 26 marca 1928 r.).

Prawo głosu na Walnem Zgromadzeniu mają ci akcjonarjusze, którzy złożą swoje akcje, kwity tymczasowe lub wzamian za nie kwity depozytowe lub zastawnicze instytucyj bankowych w biurze Dyrekcji Spółki w Warszawie, ul. Marszałkowska 94, najpóźniej na dni 7 przed Zwyczajnem Walnem Zgromadzeniem t. j. do dnia 25 września r. b. Akcjonarjusze zagraniczni mogą składać zaświadczenie, wydane na dowód przyjęcia akcyj na przechowanie przez firmę Trust Métallurgique Belge - Français, 168 rue Royale, Bruksela. Na kwitach depozytowych winny być podane numery akcyj, imię, nazwisko i adres właściciela. Złożone akcje, względnie kwity tymczasowe lub depozytowe zwrócone będą po ukończeniu Nadzwyczajnego Walnego Zgromadzenia w pierwszym lub w drugim terminie.

Stosownie do par. 45 Statutu, zgromadzenie powyższe będzie prawomocne, o ile przybędą nań akcjonarjusze, lub ich pełnomocnicy, reprezentujący conajmniej ½ kapitału zakładowego.

Rada Zarządzająca zawiadamia jednocześnie, że w razie, gdyby Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie w powyższym terminie nie było prawomocne, to zwołuje się niniejszem drugie Zgromadzenie, w myśl par. 47 statutu na dzień 18 października 1930 roku do tegoż lokalu w domu własnym Spółki w Warszawie, przy ul. Marszałkowskiej 94, o godzinie 11 i pół przed południem, z tym samym porządkiem dziennym, o czem specjalnych ogłoszeń nie będzie.

Drugie Nadzwyczajne Walne Zgromadzenie będzie prawomocne bez względu na to, jaką część kapitału zakładowego reprezentować będą przybyli nań akcjonarjusze lub pełnomocnicy.

Zarząd WARSZAWSKIEGO TOWARZYSTWA KOPALŃ WĘGLA I ZAKŁADÓW HUTNICZYCH S. A.

zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że w dniu 3 października r. b. o godz. 11 rano odbędzie się w lokalu Zarządu Towarzystwa przy ul. Traugutta Nr. 5 Nadzwyczajne Ogólne Zgromadzenie Akcjonarjuszów z porządkiem dziennym następującym:

1) Wybór Przewodniczącego.

2) Zmiana statutu Towarzystwa, jego uzgodnienie z przepisami prawa o Spółkach Akcyjnych (Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 roku, Dz. U. Nr. 39 z dnia 26 marca 1928 roku).

Właściciele akcyj imiennych mają prawo uczestniczenia w Zgromadzeniu Walnem, jeżeli najmniej na 7 dni przed terminem Zgromadzenia zostali zapisani do księgi akcyjnej, zaś właściciele akcyj na okaziciela, jeżeli na 7 dni przed terminem Zgromadzenia złożyli swe akcje w biurze Spółki. Zamiast akcyj mogą być złożone zaświadczenia, wydane na dowód złożenia akcyj w instytucji kredytowej krajowej lub takiej zagranicznej, na którą zezwoli Ministerstwo Skarbu. W zaświadczeniu należy wymienić numery akcji i stwierdzić, że akcje nie będą wydane przed ukończeniem Walnego Zgromadzenia.

Zarząd Towarzystwa Zakładów Przędzalni Bawełny, Tkalni i Blecharni „Z A W I E R C I E" Sp. Akc.

podaje do wiadomości pp. Akcjonarjuszów, że dnia **18 października** r. b., t. j. w sobot o godzinie 12 w poł. w biurze Zarządu w Warszawie, przy ul. Nowy Świat 7, odbędzie się

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE

z następującym porządkiem obrad:

1) Wprowadzenie zmian do statutu Spółki.

Pp. Akcjonarjusze, pragnący wziąć udział w Nadzwyczajnem Walnem Zgromadzeniu, winni najpóźniej do dnia 11-go października r. b. złożyć swe akcje w biurze Zarządu.

Bilans Surowy Banku Cukrownictwa, Sp. Akc. w Poznaniu

na dzień 30 czerwca 1930 r.

STAN CZYNNY

	Zł. gr.	Zł. gr.
Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i Banku Gospodarstwa Krajowego		3.150.895,26
Waluty zagraniczne		276.627,99
Papiery wartościowe własne:		
a) pożyczki państwowe	39.294,07	
b) akcje	149.011,59	188.305,66
Udziały i akcje w przedsiębiorstwach konsorcjalnych		3.857.234,54
Papiery wartościowe ustawowego kapitału zapasowego		1.084.495,36
Banki Loro:		
a) krajowe	19.502,36	
b) zagraniczne	1.648.039,50	1.667.541,86
Banki Nostro:		
a) krajowe	1.386.121,83	
b) zagraniczne	917.435,44	2.303.557,27
Weksle zdyskontowane:		
a) cukrowni	67.811.226,78	
b) różnych	12.117.872,58	79.929.099,36
Weksle protestowane		374.489,74
Rachunki bieżące (salda debetowe)		
a) cukrowni:		
1. zabezpieczone	59.828.237,66	
2. niezabezpieczone		
b) różnych		
1. zabezpieczone	6.794.404,83	
2. niezabezpieczone	2.441.834,55	
c) kredyty spec. dla cukrowni	41.939.450,—	111.003.927,04
Pożyczki terminowe (hipoteki)		601.604,74
Nieruchomości		2.331.361,57
Ruchomości		113.985,—
Koszty handlowe		2.720.890,12
Podatki		294.017,55
Rachunki Oddziałów		13.244.665,84
Różne rachunki		1.136.410,10
Odbiorcy:		
a) krajowi odbiorcy cukru	11.160.179,89	
b) zagraniczni odbiorcy cukru	1.270.625,20	
c) odbiorcy towarów:		
1. cukrownie	3.045.939,48	
2. różni	58.780,85	15.535.525,42
Dostawcy towarów		658.103,57
Suma bilansowa		240.472.737,99
Udzielone gwarancje:		
a) za cukrownie	62.609.367,60	
b) za różnych	2.472.057,52	65.081.425,12
Inkaso		7.789.634,36
		313.343.797,47

STAN BIERNY

	Zł. gr.	Zł. gr.
Kapitały własne:		
a) zakładowy	9.000.000,—	
b) zapasowy	2.840.000,—	
c) rezerwa specjalna	2.160.000,—	
d) wpłata na nową emisję	1.600.000,—	15.600.000,—
Wkłady:		
a) terminowe	13.465.647,06	
b) à vista	6.229.285,54	19.694.932,60
Rachunki bieżące (salda kredytowe):		
a) cukrowni	14.677.399,49	
b) różnych	4.066.978,18	18.744.377,67
Zobowiązania inkasowe		1.225,95
Redyskonto weksli:		
a) w kraju	54.411.302,45	
b) zagranicą	14.918.334,93	69.329.637,38
Banki Loro:		
a) krajowe	3.006.873,95	
b) zagraniczne	653.965,88	3.660.839,83
Banki Nostro:		
a) krajowe	5.083,45	
b) zagraniczne	69.025.010,99	69.030.094,44
Procenty i prowizje		3.495.568,92
Rachunki Oddziałów		12.686.966,39
Różne rachunki		3.240.172,—
Odbiorcy:		
a) krajowi odbiorcy cukru	1.966.774,76	
b) zagraniczni odbiorcy cukru	668.436,42	
c) odbiorcy towarów:		
1. cukrownie	565.688,74	
2. różni	10.496.99	3.211.396,91
Dostawcy:		
a) cukrownie za dostarczony cukier:		
1. na rynek wewnętrzny	13.934.152,44	
2. na rynek eksportowy	6.353.085,32	
b) dostawcy towarów	1.434.756,55	21.721.994,31
Zyski z lat ubiegłych		55.531,59
Suma bilansowa		240.472.737,99
Zobowiązania z tyt. udzielonych gwarancyj		65.081.425,12
Różni za inkaso		7.789.634,36
		313.343.797,47

PRZEMYSŁ CHEMICZNY W POLSCE, S. A. W ZGIERZU

Bilans zamknięcia w dniu 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY

		Zł. gr.	Zł. gr.
Nieruchomości	zł. 2,887.896.06		
Maszyny i urządzenia techniczne	„ 2.562.770.62		
Inwentarz żywy i martwy	„ 106.190.40		
Inwestycje	„ 321.087.91	5.877.944.99	
Plac w Warszawie		172.000.—	6.049.944.99
Kasa		7.472.44	
Waluty		5.322.20	
Weksle		453.681.15	466.475.79
Papiery wartościowe, akcje i udziały			555.338.52
Towary własnej fabrykacji		1.269.278.25	
Surowce, materjały techniczne, węgiel i opakowania		961.754.27	
Surowce i produkty w fabrykacji		249.709.59	2.480.742.11
Dłużnicy			1.939.303.32
Kaucje			9.232.06
Akcje członków Zarządu			8.000.—
Sumy przechodnie			78.656.30
Strata			46.435.73
			11.634.128.82

STAN BIERNY

	Zł. gr.	Zł. gr.
Kapitał akcyjny	2.400.000.—	
„ zapasowy	165.578.69	
Fundusz amortyzacyjny	2.764.331.65	5.329.910.34
Wierzyciele		5.883.268.63
Traty	85.344.67	
Akcepty	203.333.64	288.678.31
Niewypłacona dywidenda		11.644.38
Długi hipoteczne		50.413.84
Kaucje członków Zarządu		8.000.—
Sumy przechodnie		62.213.32
		11.634.128.82

Dyrekcja: (—) Andrzej Brzostowski, (—) W. Płużański, (—) A. Szeunert.

PIERWSZA FABRYKA LOKOMOTYW W POLSCE, S. A.

Tow., którego zakłady mieszczą się w Chrzanowie, wystawiło na Wystawie Kom. i Tur. w Poznaniu oprócz parowozów normalno - torowych i wąskotorowych również motorowe walce szosowe, nabywane w kraju przez samorządy miejskie i wiejskie, dla budowy i konserwacji dróg.

ZARZĄD SPÓŁKI AKCYJNEJ

pod firmą:

Tomaszowska Fabryka Sztucznego Jedwabiu

SPÓŁKA AKCYJNA,

zawiadamia pp. Akcjonarjuszów, że

w sobotę, dnia 11-go października 1930 roku

o godzinie 1-ej po południu, odbędzie się w siedzibie Zarządu Spółki w Warszawie, przy ul. Wilczej 9-a

NADZWYCZAJNE WALNE ZGROMADZENIE AKCJONARJUSZÓW,

z następującym porządkiem dziennym:

1) Wybór Przewodniczącego.
2) Uzgodnienie Statutu Spółki z prawem o Spółkach Akcyjnych (Rozp. Prezydenta Rzeczp. z dnia 22 marca 1928 r. Dz. Ust. Nr. 39).
3) Wolne wnioski.

Dla uczestniczenia w Zgromadzeniu pp. Akcjonarjusze winni złożyć swoje akcje bądź kwity depozytowe banków w biurze Zarządu, jak wyżej, przynajmniej na 7 dni przed Zebraniem.

W razie niedojścia do skutku Walnego Nadzwyczajnego Zgromadzenia w podanym wyżej terminie, następne Zgromadzenie, prawomocne bez względu na liczbę obecnych, odbędzie się bez ogłoszenia uprzedniego we czwartek, dnia 30 października 1920 r., o godzinie 1-ej po południu w tym samym lokalu i z tym samym porządkiem dziennym.

ZARZĄD CZĘSTOCHOWSKICH ZAKŁADÓW WYROBÓW WŁÓKIENNYCH

„STRADOM"

SPÓŁKA AKCYJNA,

ma zaszczyt zawiadomić pp. Akcjonarjuszów, że w dniu 9-go października 1930 roku, o godzinie 6-ej po południu, odbędzie się w biurze Zarządu przy ul. Moniuszki Nr. 2 Nadzwyczajne Ogólne Zebranie Akcjonarjuszów.

Porządek dzienny Zebrania:

Uzgodnienie statutu z prawem o spółkach akcyjnych; usunięcie wszystkich przepisów zawartych w już obowiązujących ustawach, przestarzałych lub zbędnych; określenie przedmiotu przedsiębiorstwa spółki; uchylenie ograniczenia co do maksymalnej ilości głosów, ustalenie liczby akcji, dające uprawnienie mniejszości akcjonarjuszów, na liczby, wskazane w prawie o spółkach akcyjnych; uchylenie instytutu zastępców członków Zarządu i dyrektora zarządzającego, określenie sposobu powoływania i składu zarządu i upoważnienia zarządu do kooptacji; określenie władzy mianującej i odwołującej prokurentów; wprowadzenie rady nadzorczej; uchylenie obowiązku składania kaucji przez członków zarządu; ustalenie zasad podziału zysku i tworzenia kapitałów rezerwowych; nadanie statutowi nowej redakcji.

Dla uczestniczenia w tem Zebraniu należy złożyć akcje w Kasie Zarządu Spółki lub w instytucjach bankowych i przesłać odnośne kwity depozytowe do biura Zarządu Spółki nie później, jak do dnia 2-go października 1930 r.

Zjednoczony Bank Ziemiański, Spółka Akcyjna

Bilans otwarcia z dniem 1 lipca 1930 roku,

zbadany przez biegłych rewidentów powołanych przez Sąd Okręgowy jako Rejestrowy.

STAN CZYNNY

	Zł. gr.	Zł. gr.
1. Sumy do dyspozycji:		
a) gotówką w kasie	2.101.956.74	
b) pozostałość w Banku Polskim i P. K. O.	976.926.98	
c) pozostałość w Banku Gospod. Krajowego	72.915.80	
2. Kupony	71.811.84	
3. Waluty zagraniczne	827.113.35	4.050.724.71
4. Papiery wartościowe:		
a) papiery państwowe	86.010.37	
b) listy zastawne	277.945.86	
c) obligacje	6.695.653.92	
d) akcje	973.465.05	8.033.075.20
5. Akcje i udziały w przeds. konsorcjalnych		1.071.651.66
6. Banki „Loro" krajowe		57.306.73
7. Banki „Nostro":		
a) krajowe	16.646.619.95	
b) zagraniczne	494.723.91	17.141.343.86
8. Weksle zdyskontowane		24.619.451.49
9. Weksle protestowane		119.398.27
10. Rachunki bieżące: (salda debetowe) zabezpieczone:		
a) papierami wartość.	632.189.25	
b) weks. z 2 podp. i list. gwaranc.	7.599.764.14	
c) hipoteką	6.240.571.03	
d) towarami i list. przewoz.	187.670.95	
niezabezpieczone	2.146.063.25	16.806.258.62
11. Pożyczki terminowe		9.901.65
12. Ruchomości		315.142.35
13. Nieruchomości		2.386.300.—
14. Długoterminowe pożyczki hipoteczne (zabezpieczenie poz. 11 stanu biernego,		291.565.15
15. Sumy przechodnie		193.102.44
SUMA BILANSOWA		75.095.222.13
Udzielone gwarancje	3.729.291.02	
Dłużnicy za wypożycz. papiery wartość.	2.994.269.24	6.723.560.26
Inkaso		7.249.242.56
RAZEM		89.068.024.95

STAN BIERNY

	Zł. gr.	Zł. gr.
1. Kapitały własne:		
a) akcyjny	10.000.000.—	
b) zapasowy	270.899.98	10.270.899.98
2. Wkłady:		
a) terminowe ponad 3 mies.	7.619.971.09	
b) terminowe ponad 14 dni do 3 miesięcy	10.726.326.09	
c) à vista	17.162.339.96	35.508.637.14
3. Rachunki bieżące (salda kredytowe)		4.214.244.31
4. Zobowiązania inkasowe		290.310.09
5. Redyskonto weksli		14.064.078.53
6. Zastaw walorów własnych		4.167.703.45
7. Banki „Loro" krajowe		1.288.553.52
8. Banki „Nostro" krajowe		2.705.928.12
9. Przekazy na Bank		209.655.16
10. Wierzyciele hipoteczni		9.452.13
11. Obligacje emitowane przez Bank		99.773.41
12. Sumy przechodnie		2.265.986.29
SUMA BILANSOWA		75.095.222.13
Zobow. z tyt. udziel. gwar.	3.729.291.02	
Wierzyciele na wypożycz. papiery wartość.	2.994.269.24	6.723.560.26
Różni za inkaso		7.249.242.56
RAZEM		89.068.024.95

Podpisani biegli rewidenci stwierdzili istotną realną wartość wszystkich aktywów, wykazanych w pow. zestawieniu. Odpowiadają one sumom wykazanym w księgach. Ponadto stwierdzono, że poza wykazanemi w rzeczonem zestawieniu pasywami niema innych zobowiązań, któreby Zjednoczony Bank Ziemiański S. A. obciążyć miały. Na zabezpieczenie aktywów, wnoszonych jako aport Zjednoczony Bank Ziemiański S. A. dysponuje następującemi rezerwami: kapitałem zapasowym, figurującym w bilansie, w sumie Zł. 270.899.98, oraz figurującą w pasywach w poz. 12 „sumy przechodnie" kwotą Zł. 779.988.72, czyli razem Zł. 1.050.888.70.

Pozatem zauważyć należy, że Towarzystwo Kredytowe Ziemskie w Warszawie, jako właściciel Banku Ziemiańskiego, w myśl art. 67 Dekretu o Rejestrze Handlowym z dn. 7 lutego 1919 r. (Dz. Praw Państwa Polskiego Nr. 14 poz. 164) odpowiada w ciągu 3-ch lat za zobowiązania Banku Ziemiańskiego przejęte do zapłaty przez

ZJEDNOCZONY BANK ZIEMIAŃSKI S. A.

Warszawa, dnia 11 lipca 1930 roku.

(—) Maurycy Flaum, b. Wiceminister Skarbu, Dyrektor Banku dla Spółdzielni

(—) Stanisław Lipiński, b. Zast. Dyrektora Depart. Obrotu Pien. Min. Skarbu

(—)Stanisław Skonieczny, Dyrektor Związku Banków

Bilans Towarzystwa Fabryk Portland—Cementu „W Y S O K A", Spółki Akcyjnej

w dniu 31 grudnia 1929 roku.

STAN CZYNNY

Nieruchomości	zł.	19.101.635.40
Ruchomości	„	659.121.52
Zapasy materjałów	„	2.055.697.90
Produkty gotowe	„	1.293.201.63
Kapitały i fundusze	„	1.429.578.32
Dłużnicy	„	681.229.48
Wydatki roku przyszłego uiszczone w roku sprawozdawczym	„	59.365.67
	zł.	25.279.829.92
Kaucje i rachunki depozytowe	zł.	739.416.21

STAN BIERNY

Kapitał zakładowy		zł.	10.000.000.—
Kapitał zapasowy		„	793.410.65
Kapitał amortyzacyjny	zł. 5.218.322.18		
Amortyzacja za 1929 r.	„ 1.226.197.30	„	6.444.519.48
Specjalny fundusz rezerwowy pozastatutowy		„	1.524.990.30
Podatek majątkowy		„	9.835.81
Dywidenda niepodniesiona		„	22.284.60
Wierzyciele (należności w obcych walutach przyjęte pg. kursu giełdowego z dnia 31. 12. 1929 roku).		„	3.204.392.31
Wydatki roku sprawozdawczego do uiszczenia w roku następnym		„	88.524.74
Sumy przechodnie		„	4.255.07
Zysk za 1929 rok		„	3.187.616.96
		zł.	25.279.829.92
Kaucje i rachunki depozytowe		zł.	739.416.21

Rachunek strat zysków za 1929 rok.

WINIEN

Koszty handlowe, pensje, podatki skarbowe i komunalne (z wyłączeniem podatku dochodowego i majątkowego), opłaty stemplowe, koszty prawne i notarjalne, procenty, prowizje, ubezpieczenia etc.	zł.	2.064.103.05
Świadczenia społeczne	„	313.908.48
Amortyzacja za 1929 rok	„	1.226.197.30
Zysk za 1929 rok	„	3.187.616.96
	zł.	6.791.825.79

MA

Zysk brutto za 1929 rok	zł.	6.791.825.79
	zł.	6.791.825.79

Bilans oraz rachunek strat i zysków za 1929 rok zostały zatwierdzone przez Walne Zgromadzenie Akcjonarjuszów w dniu 19 lipca 1930 roku.

O terminie i miejscu wypłaty dywidendy za 1929 rok w wysokości 12% nastąpiły oddzielne ogłoszenia.

Bilans Banku Przemysłowców Polskich Sp. Akc.

w dniu 1 stycznia 1930 r.

AKTYWA

			Zł.
1. Kasa i sumy do dyspozycji w Banku Polskim, P. K. O. i Banku Gospodarstwa Krajowego		zł.	511.494.58
2. Waluty zagraniczne		„	15.584.11
3. Papiery wartościowe własne:			
a) pożyczki państwowe	Zł. 94.444.01		
b) papiery hipoteczne	„ 144.739.12		
c) akcje	„ 268.574.77	„	507.757.90
4. Udziały i akcje w przedsięb. konsorcj.		„	80.000.—
5. Banki krajowe		„	5.584.16
6. Banki zagraniczne		„	24.432.77
7. Weksle zdyskontowane		„	2.052.925.86
8. Weksle protestowane		„	38.493.19
9. Rachunki bieżące (salda debetowe)			
a) zabezpieczone	Zł. 982.320.33		
b) niezabezpieczone	„ 1.214.400.21	„	2.196.720.54
10. Nieruchomości		„	1.500.000.—
11. Ruchomości		„	80.761.50
12. Różne rachunki		„	97.194.33
13. Długoterminowe pożyczki hipoteczne		„	176.705.31
		Zł.	7.287.654.25
Udzielone gwarancje		Zł.	357.510.78
Inkaso		„	323.746.27
		Zł.	7.968.911.30

PASYWA

			Zł.
1. Kapitały własne:			
a) zakładowy	Zł. 2.500.000.—		
b) zapasowy	„ 7.971.33	Zł.	2.507.971.33
2. Wkłady:			
a) terminowe	Zł. 537.468.98		
b) à vista	„ 1.615.599.63	„	2.153.068.61
3. Rachunki bieżące (salda kredytowe)		„	445.818.57
4. Zobowiązania inkasowe		„	3.482.—
5. Redyskonto weksli		„	1.522.007.11
6. Banki krajowe		„	425.095.40
7. Banki zagraniczne		„	18.408.50
8. Różne rachunki		„	35.297.53
9. Listy zastawne Banku Kredytu Hipotecznego		„	176.505.20
		Zł.	7.287.654.25
Zobowiązania z tytułu udzielonych gwarancyj		Zł.	357.510.78
Różni za inkaso		„	323.746.27
		Zł.	7.968.911.30

Tow. Zakł. Przędz. Bawełny, Tkalni i Blecharni „ZAWIERCIE", S. A.

Bilans na dzień 31 grudnia 1929 r.

STAN CZYNNY.

	Zł. gr.	Zł. gr.
Grunta i place	412.722.—	
Budowle	6.480.525.74	
Maszyny i urządzenia techniczne	16.824.249.01	
Sprzęty, utensylja i inwentarz żywy	160.481.39	23.877.978.14
Gotowizna w kasach		170.664.56
Weksle		255.599.45
Papiery wartościowe		177.301.97
Różni dłużnicy		659.325.67
Materjały techniczne i węgiel	1.864.232.43	
Bawełna, przędza i towary	14.184.774.25	16.049.006.68
Gwarancje bankowe		730.934.25
Strata		3.513.487.45
		45.434.298.17

STAN BIERNY.

	Zł. gr.	Zł. gr.
Kapitał zakładowy — 89.100.— szt. akcji I i II emisji à Zł. 100.—	8.910.000.—	
Kapitał amortyzacyjny	4.090.329.56	13.000.329.56
Fundusze na cele społeczne		6.332.52
Różni wierzyciele		31.696.701.84
Gwarancje bankowe		730.934.25
		45.434.298.17

Rachunek zysków i strat za 1929 rok

WINIEN.

	Zł. gr.
Koszta produkcji	13.554.403.08
Procenty	1.472.291.82
Podatki	1.559.636.81
Koszta bankowe	119.637.05
Opłaty stemplowe i różne wydatki	148.680.58
Różnice kursowe	41.429.01
	16.896.078.35

MA.

	Zł. gr.
Zysk brutto	12.799.815.30
Przeniesiono na kapitał amortyzacyjny	582.338.49
Nieprzewidziane Zyski i Straty	437.11
Strata	3.513.487.45
	16.896.078.35

CZŁONKOWIE ZARZĄDU: Rudolf Nettel, Dr. Maks Ginsberg, Inż. Stan. Szymański, Józef Handofsky, Dr. Herbert Ginsberg, Rene Sennheim, Rittingstein.

Główny Buchalter: Adolf Kuncewicz.

Naczelny redaktor i wydawca: TADEUSZ KURASIEWICZ. REDAKCJA I ADMINISTRACJA **WARSZAWA, ul. Krasińskiego 5**

Sp. Akc. Zakładów Graficznych „Drukarnia Polska", Warszawa, Szpitalna 12.